

Přídavná jména/ Имя прилагательное

Přídavná jména označují vlastnosti předmětu označeného podstatným jménem a mění tvar podle pádu, rodu a čísla podstatného jména, k němuž se vztahují: *у высокого дома, с маминой подругой, старым друзьям.* Ve větě jsou nejčastněji shodným přívlastkem, mohou však být také přísudkem: *Дом высок.*

Лексико-грамматические разряды прилагательных

Podle významu dělíme přídavná jména na

- **jakostní/качественные**, která označují příznak bezprostředně svým kořenem: *хороший, красивый, новый*
- **vztahová/относительные**, která označují příznak zprostředkováně: *бумажный, пражский, российский*

Zvláštním typem vztahových přídavných jmen jsou přídavná jména **přivlastňovací/притяжательные**, která označují, komu předmět náleží. Ovšem řada lingvistů vidí tento typ jako samostatný.

Podle **vztahu ke kategorii pádu** přídavná jména dělíme na

- **sklonná/изменяемые**: *в новом платье, о сложном предмете*
- **nesklonná/неизменяемые**: *цвет хаки, стиль ампир, барокко*

Качественные прилагательные

označují příznak bezprostředně a tento příznak můžeme určovat ve větší či menší míře

Jakostní přídavná jména vyjadřují

- velikost, rozměr: *большой город, узкая улица*
- barvu: *красное платье*
- chut': *горький шоколад, сладкое яблоко*
- váhu: *тяжелая сумка*
- teplotu: *холодный ветер, горячий песок*
- tvar předmětů: *круглый стол*
- tělesné vlastnosti živých bytostí: *больная сестра*
- duševní vlastnosti, další vlastnosti předmětů: *злой человек, интересный фильм*

V gramatickém plánu jakostní přídavná jména

- mají **plné a krátké tvary**: *добрый – добр*, *злой - зол*
- mohou **se stupňovat**: *добрый – добре – добреийший*
- vytvářejí příslovce na **-о, -е, -и**: *далекий – далеко, искренний – искренне*
- mají antonyma, tvoří **antonymické páry**: *холодный – горячий, мокрый – сухой*
- vytvářejí **abstraktní podstatná jména**: *холодный – холода, добрый – доброта*
- lze **spojit s příslovci míry**: *очень холодный, чуть мокрый*

!!!Všechna přídavná jména jakostní nemají všechny vyjmenované charakteristiky. Např. přídavná jména *слепой*, *глухой* nemají komparativ a superlativ, vyjadřují totiž „absolutní“ příznak. Některá přídavné jméno *правый* nemá krátký tvar.

Vztahová, vztažná přídavná jména/Относительные имена прилагательные
označují příznak nepřímo, prostřednictvím jeho vztahu k jinému předmětu.
Relativa mohou označovat příznak přes jeho vztah

- k látce: льняное полотенце
- k osobě: детские игрушки, университетская библиотека
- k času: зимнее утро, вечерние новости
- k místu: городской транспорт, иностранный гость
- k abstraktnímu pojmu nebo činnosti: научные взгляды, спортивные достижения

Vztahová přídavná jména označují stálé vlastnosti a příznaky, na rozdíl od jakostních. Nemají vlastnosti přídavných jmen jakostních: nestupňují se, nemají antonyma, krátké tvary.

Přívlastňovací přídavná jména/Притяжательные прилагательные
označují komu předmět náleží (osobě nebo zvířeti): *волчья стая, мамина подруга*.
Odpovídají na otázku **чей?**

Přívlastňovací přídavná jména se tvoří od podstatných jmen pomocí přípon: **-ин/ын, -ов/ев, -ий, -й, -ск(ий), -овск(ий)**.

Přivlastňovací přídavná jména se sufixy **-ин/ын, -ов/ев** a nulovou koncovkou v 1. pádě Sg. mužského rodu označují předmět, který patří určité osobě: *Татьянин, бабушкин, отцов, дедов.*

Tato skupina není produktivní v současné ruštině. Jsou zastoupená konstrukcí se 2. pádem: *книга сестры, сад деда, дом бабушки.*

Přídavná jména se sufixy **-ий/й, -ин(ый)** označují předmět dle jeho náležitosti určité skupině lidí nebo zvířeti: *соловьиное пение, волчья стая.*

Přídavná jména se sufixy **-ск(ий), -овск(ий)** mají význam náležitosti určité osobě, odvozují se od příjemných a názvů obcí: *толстовская усадьба, московский фестиваль.*

Přivlastňovací přídavná jména jako vztahová nemají krátké tvary a nemohou se stupňovat, netvoří příslovce na **-о, -е, -и.**

Od ostatních přídavných jmen se liší zvláštním typem skloňování.